

A254 Antoni Salmonowicz

ur. 15.10.1894 r. w Kołtynianach (pow. Świeciany) zm. 16.05.1935 r. w Worochcie, tam pochowany

syn Stanisława Józefa (A25)

żona Stefania Muzyczka (1903 - 1972), ślub w 1923 r., (siostra Ludwika ↓)

dzieci: Jerzy (A256), Stanisław (A257)

ŚWIADECTWO METRYCZNE
URODZENIA I CHRZTU

Kołyńnianiskiego
rzymsko-katolickiego parafialnego kościoła.

Roku 1895 miesiąca stycznia dnia 1 ochrzczono niemowlę imieniem
Antoni urodzone roku tysiąc osmset dziewięćdzie-
siątego ósmego miesiąca października piętnastego
matronków ślubnych Stanisława-Józefa i Marii
z Pogonelskich Salmonowiczów w
miej. Kołyńnianach Za zgodności
Wł. Salmonowicza
Archdiakon Kurji Wileńskiej.

Nr. 1981

Kuria Metropolitalna Wileńska niniejszem stwierdza wiarygodność
tego aktu. Wilno, d. 15 - VI - 1929 roku.

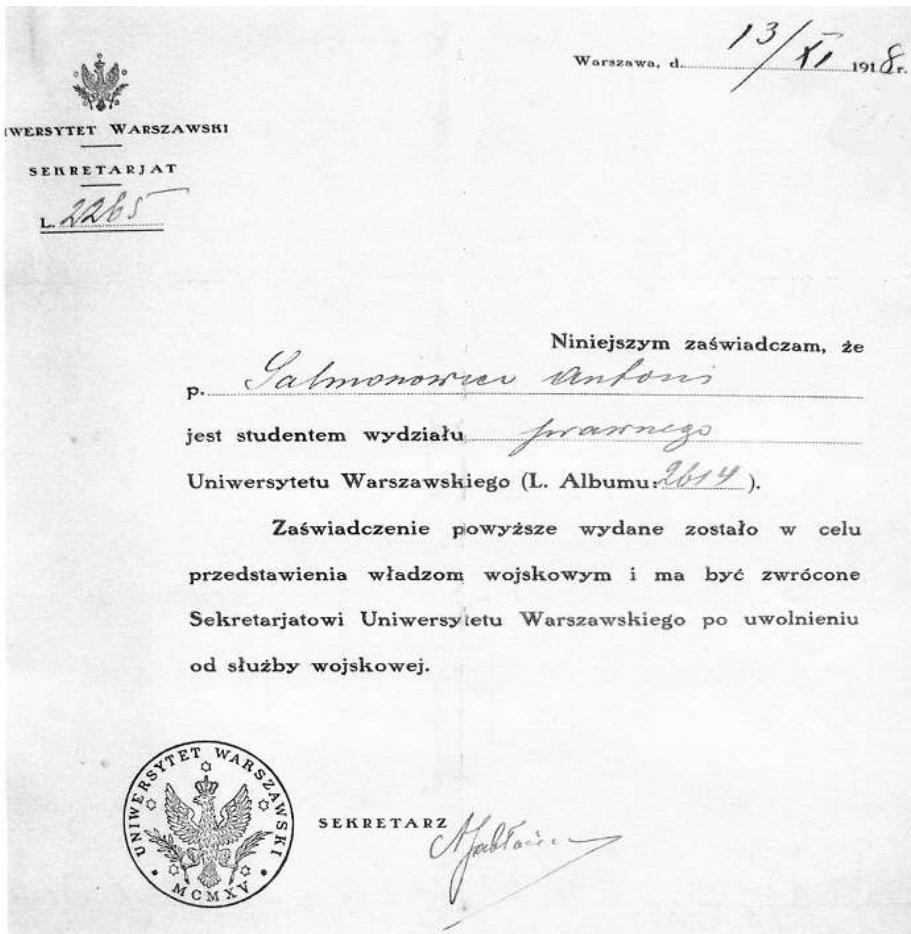
Notariusz Kurji.

- nauki początkowe pobierał w domu rodzinnym
- gimnazjum klasyczne w Wilnie – matura w 1915 r.

w 1915 r. ukończyłem w Wilnie gimnazjum
klasyfikację. W przeciągu czterech lat (1915-1917) pracowa-
wałem jako nauczyciel w szkołach ludowych w Wilnie,
Kierując ^{jedną z nich} ~~tytułem~~ ^{innych} w kauspiacyjnej robotni p.o. z r. r.
kij.

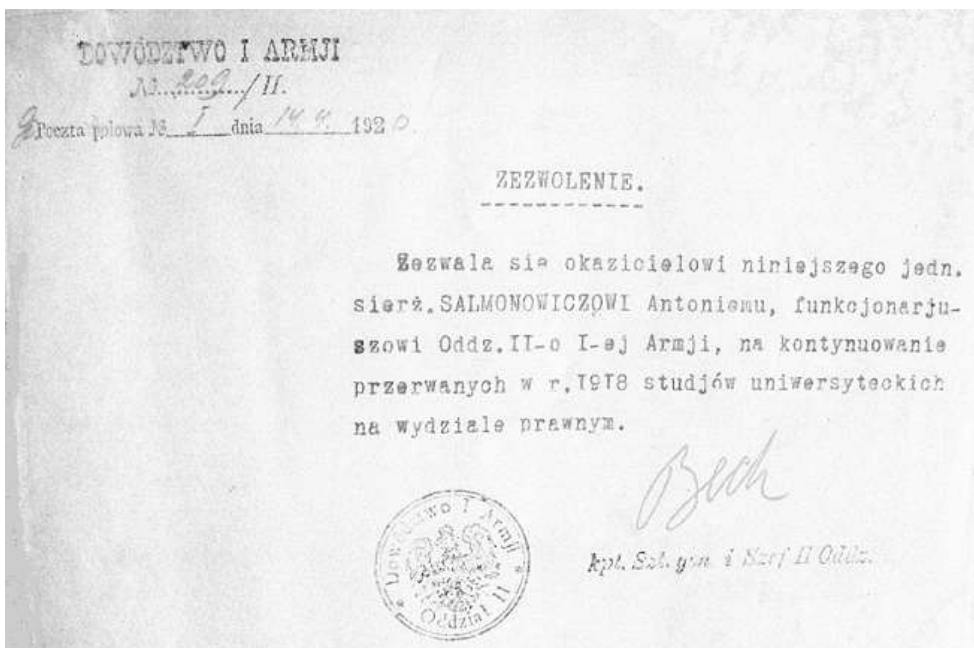
Fragment odręcznego C.V. Antoniego Salmonowicza, złożonego przy podaniu o przyjęcie na Wydz. Prawa USB w Wilnie

- w latach 1915 - 1917 pracuje jako nauczyciel w szkołach otwieranych w Wilnie przez Stowarzyszenie Nauczycielstwa Polskiego oraz m.in. w szkole św.-Jakóbskiej (gdzie współpracuje z późniejszym wojewodą wileńskim Wł. Jaszczółtem); jednocześnie jest członkiem POW i jej kierownictwa w Wilnie
- w 1917 r. wstępuje na Wydział Prawny Uniwersytetu Warszawskiego
- jesienią 1918 r. bierze czynny udział w rozbrajaniu żołnierzy niemieckich w Warszawie, po czym przerywa studia i zgłasza się na ochotnika do wojska

Zaświadczenie, na podstawie którego Antoni Salmonowicz został żołnierzem Legii Akademickiej

- 1918 - 1920 w szeregach Legii Akademickiej odbył całą kampanię poleską (aż do zdobycia Mozyrza 5.03.1920)
- po kampanii postanawia kontynuować przerwane studia, teraz na Uniwersytecie Stefana Batorego w Wilnie

Zezwolenie na kontynuację studiów (podpisał Józef Beck, późniejszy minister spraw zagranicznych)

UNIWERSYTET WARSZAWSKI

ŚWIADECTWO WYSTĄPIENIA № 399.

Pan Antoni Salmonowicz

urodzony dnia 28 Października 1894 r. w Maje, ul. Hołtyńskiej Ziemi Wileńskiej

uczęszczał do Uniwersytetu od dnia 16 Maja 1918 r. do dnia 5 Marca 1920 r. to jest w przeciągu

Semestrów i był zapisany w Albumie Uniwersytetu pod L. 4884, jako Student Wydziału Prawa i Nauk Politycznych.

~~nie zapisat się na wykłady.~~
~~Stosownie do przedstawionego Wykazu Wykładów i Ćwiczeń w czasie swych studjów p.~~

~~uczęszczał na wyszczególnione drugostronnie wykłady i ćwiczenia i posiada odnośnie zaświadczenia P.P. Wykładających.~~

Prowadzenie się p. Antoniego Salmonowicza było zgodne i przepisane dla studentów Uniw. Warszaw.

Opłata 10 Mk. pobrana

REKTOR

J. Blum

za Kwestor a

M. Sulistowski

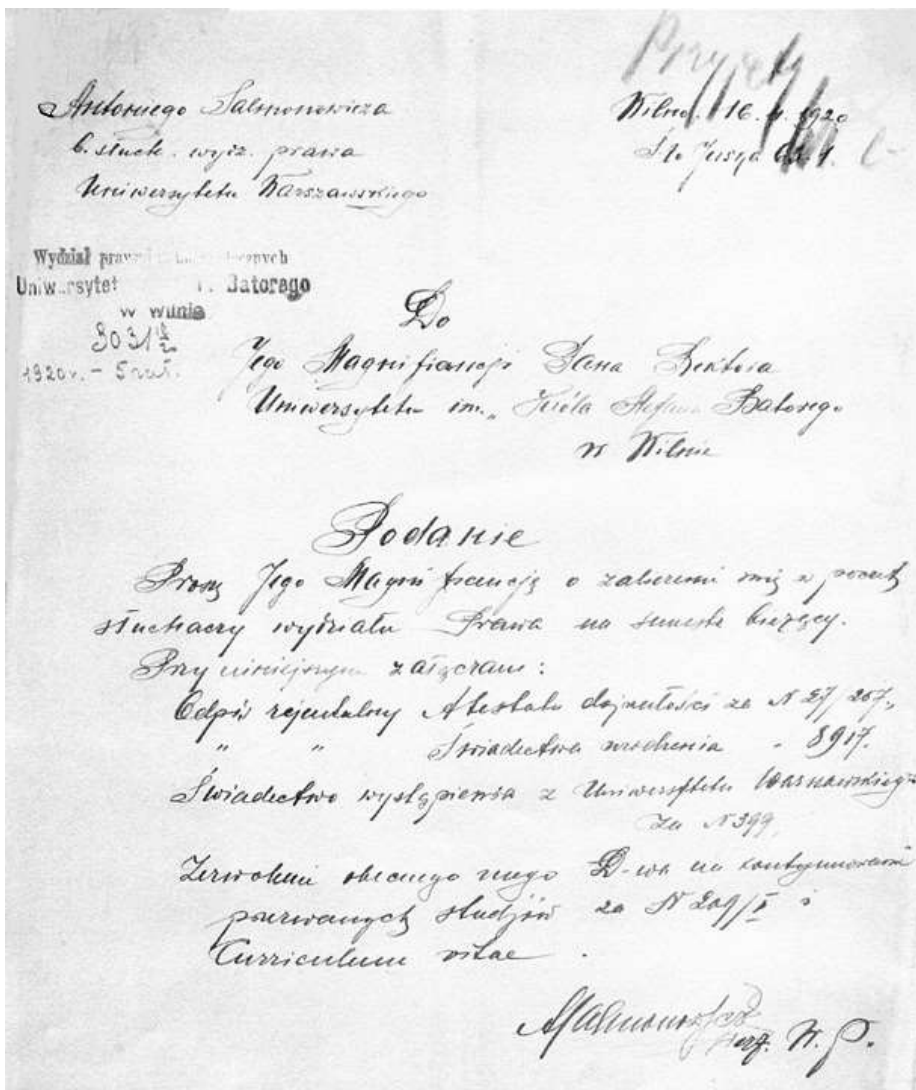
d. 23. II. 1920 r.

DZIEKAN WYDZIAŁU

Cylichowski

SEKRETARZ UNIWERSYTETU

[Signature]

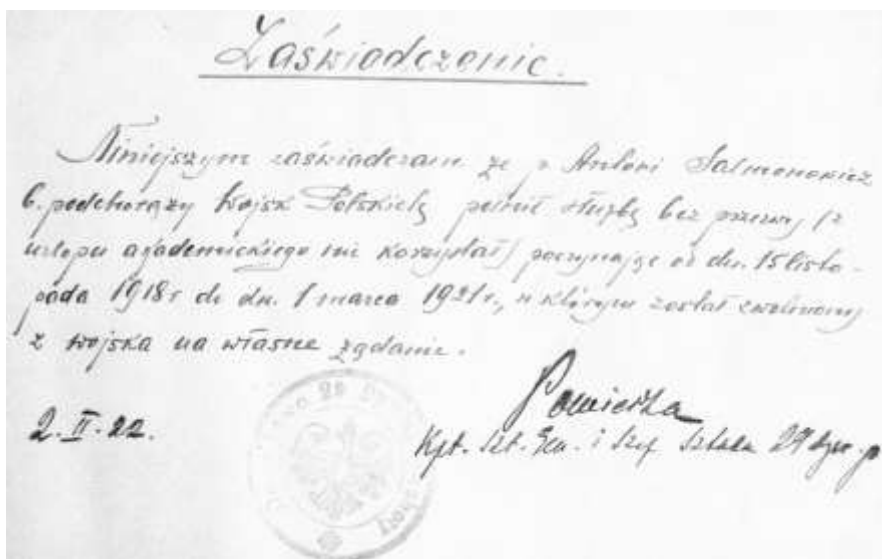

Podanie Antoniego Salmonowicza o przyjęcie na wydział prawa USB (z adnotacją „Przyjęty”)

- z powodu ofensywy bolszewickiej, jeszcze przed zajęciem Wilna, powraca do wojska, gdzie służy (krótko) w II Oddziale Sztabu Grupy gen. Listowskiego na Polesiu; po czym – awansowany na sierżanta – służy w I armii gen. Majewskiego, gdzie na własne żądanie dostaje przydział do pułku Strzelców Konnych Grodzieńskich [23. pułk ułanów]
- od VII 1920 r. wachmistrz w 23. pułku Ułanów Grodzieńskich, walczy pod Radzyminem

Antoni Salmonowicz, wachmistrz (zdjęcie z 1920 r.)

*Zaświadczenie o służbie wojskowej Antoniego Salmonowicza
(podpisał Władysław Powierza – prywatnie szwagier Antoniego)*

- studia – prawo na USB w Wilnie, rozp. w 1920 r., magisterium w 1929 r. – jako zastępca starosty w Nowogródku od 1925 r.

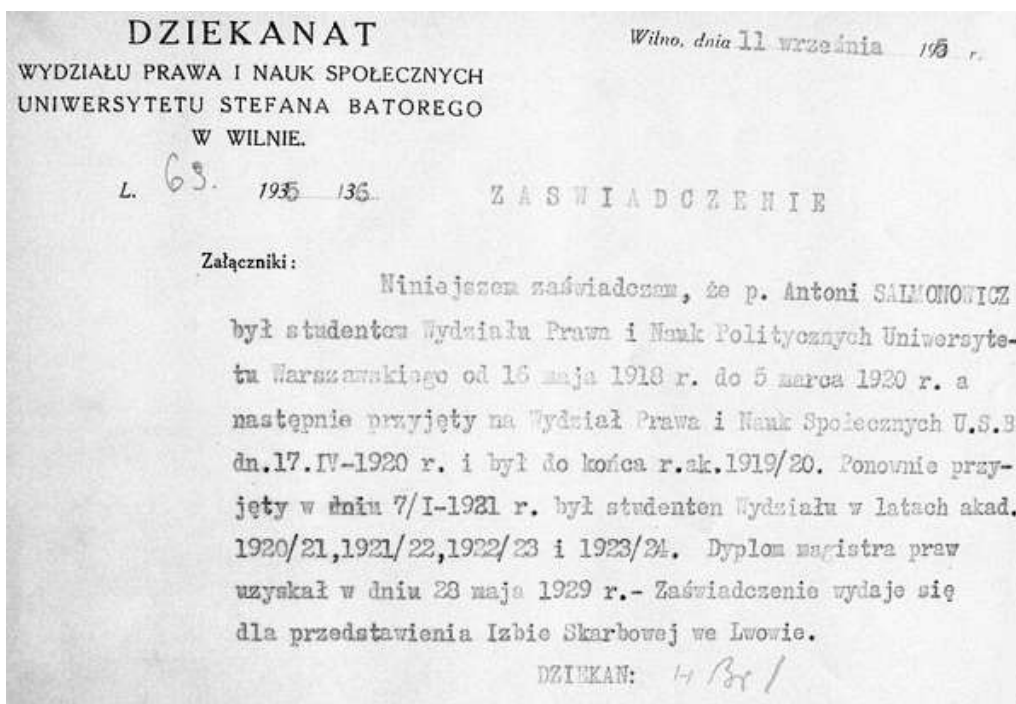
Antoni Salmonowicz, student prawa na USB w Wilnie (zdjęcia z ok. 1922 r.)

- członek Konwentu Polonia od 12 II 1921 r., nadanie barw K! 17 III 1921 r., nadanie prawa głosu 9 IV 1921 r.;

Konwent Polonia na USB w Wilnie. Antoni i jego brat Leon – członkowie K! (zdjęcie z 1922 r.)

- po przewiezieniu biblioteki K! z Dorpatu do Wilna pomagał w jej porządkowaniu; parokrotny członek prezydium K!; zasłużony "przy kładzeniu fundamentów pod Konwent Wileński"; wystąpił z K! 16 XI 1923 r. w prośbie przeciwko uchwale o przystąpieniu K! do bloku wyborczego o charakterze prawniczym
- w czasie studiów był jednym z organizatorów Wileńskiego Akademickiego Związku Sportowego; publikował też utwory publicystyczno-literackie na łamach „Ziemi”, „Alma Mater Vilnensis”, a później też „Gazety Nowogródzkiej” [o Antonim Salmonowiczu w: „Sport akademicki w relacjach i wspomnieniach”, wybór i opracowanie Ryszard Wryk, Wyd. Poznańskie 2009]

Zaświadczenie o przebiegu i wynikach studiów Antoniego Salmonowicza

- 25.11.1923 r. bierze ślub ze Stefanią Muzyczka; ślubu udzielił bp Władysław Bandurski

Stefania z Muzyczków Salmonowiczowa (1923 r.)

- mianowanie podporucznikiem w rezerwie:
pchor. Salmonowicza Antoniego ur. 27.10.1894 r. lok. 372
[Rozporz. Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 7.7.1926 r. Dep. II. L. 7680 – Dz. Pers. Min. Spraw Wojsk. Nr 31 z 1926 r.]
- wcielam:
ppor. Salmonowicza Antoniego do 25 p. uł. (PKU Wilno)
[Rozp. Ministra Spraw Wojskowych Dep. II. L. 7072/1926 – Dz. Pers. M.S.W. Nr 31 z 1926 r.]
- porucznik rezerwy
- kawaler Krzyża Niepodległości
- w latach 1925 - 1929 zastępca starosty w Nowogródku

- w latach 1925 - 1930 współpracownik "Słowa" Wileńskiego (red. Stanisława Mackiewicza)
- w latach 1929 - 1931 naczelnik Wydziału Bezpieczeństwa Urzędu Wojewódzkiego w Brześciu n/Bugiem

Antoni Salmonowicz (1930 r.)

Urząd Wojewódzki w Brześciu n/Bugiem

- w latach 1932 - 1934 starosta w Kamieniu Koszyrskim (Polesie)
- w listopadzie 1934 r. przeniesiony do Stanisławowa na stanowisko inspektora starostw województwa
- od wielu lat chory na płuca (gruźlica) zostaje skierowany na leczenie do Worochty, gdzie umiera 16.05.1935 r.
- 23 maja 1935 r. w „Słowie” Wileńskim ukazał się artykuł wspomnieniowy pt. Ś.p. Antoni Salmonowicz, autorstwa Waleriana Charkiewicza

Ludwik Muzyczka, brat żony Antoniego Salmonowicza

Ludwik Muzyczka (1943 r.)

Ludwik Muzyczka (1945 r.)

Podpułkownik czasu wojny, Generał Brygady Korpusu Bezpieczeństwa*)
 Pseudonimy: "August", "Benedykt", "Jacek", "Ludwik", "Sulkowski", "Wilk".
 Urodzony: 25 sierpnia 1900 r., w Jarosławiu
 Zmarł: 25 lutego 1977 r., w Krakowie.

Promocje:

Generał brygady KB.: 1943 r.
 Podpułkownik czasu wojny.: 1 października 1944 r.
 Podporucznik.: 1931 r.

Funkcje:

Szeregowiec w 3 pp. II Brygady Legionów Polskich.: grudzień 1916 - ??
 Internowany na Węgrzech.: (luty 1918 r.)
 Wcielony w szeregi 20 pp. armii austriackiej (skierowany na front włoski): (maj 1918 r.)
 Dezerteruje z armii austriackiej do Krakowa, gdzie wstępuje do Polskiej Organizacji Wojskowej (POW): (sierpień 1918 r.)
 Wstępuje w szeregi Wojska Polskiego.: (listopad 1918 r.)
 Służba w 5 pp. Legionów (front): listopad 1918 - ??
 Żołnierz w batalionie zapasowym 5 pp.: luty 1921 - ??
 Uczestnik tzw. buntu Żeligowskiego (Litwa): (październik 1921 r.)
 Przeniesiony do rezerwy w stopniu plutonowego.: (marzec 1921 r.)
 Jeden z organizatorów Tymczasowej Komisji Rządzącej Litwy Środkowej.: (marzec 1921 r.)
 Referent i p.o. szefa Oddziału Propagandy w Komisji Rządzącej Litwy Środkowej.: marzec 1921 - marzec 1922 r.

Referent w Departamencie Rolnictwa w Komisji Rządzącej Litwy Środkowej.: marzec - lipiec 1922 r.
Kierownik oddziału w Delegaturze Rządu w Wilnie.: lipiec 1922 - ??
Pracownik Urzędu Wojewódzkiego w Wilnie.: ?? - grudzień 1925 r.
Prezes Zarządu Okręgowego Związku Peowiaków (Wilno).: ??
Wiceprezes Okręgowego Związku Urzędników Państwowych (Wilno).: ??
Komendant Obwodu Wilno - Święciany Związku Strzeleckiego.: grudzień 1924 - marzec 1925 r.
P. o. komendanta Samodzielnego Okręgu Wilno ZS.: marzec - lipiec 1925 r.
Inspektor Okręgu Wilno ZS.: lipiec 1925 - październik 1926 r.
Komendant Podokręgu Lida ZS.: październik 1926 - marzec 1927 r.
Komendant Okręgu Nowogródek ZS.: marzec 1927 - kwiecień 1928 r.
Komendant Okręgu Wilno ZS (od sierpnia 1929 r. przemianowanego na Podokręg).: kwiecień 1928 - ??
Komendant tajnego Okręgu Północnego ZS (Prusy Wschodnie, W.M. Gdańsk).: kwiecień 1930 - 1933 r.
Członek komitetu redakcyjnego pisma "Grom" (wydawanego od 1931 r., w Gdańsku, Gdyni i Tczewie.): ??
Radca w Komisariacie RP w Gdańsku (pod przybranym nazwiskiem - Józef Sułkowski).: ?? - 1933 r.
Starosta powiatu Dzisna z siedzibą w Głębokiem.: listopad 1933 - marzec 1935 r.
Inspektor i członek Rady Naczelnej Związku Strzeleckiego.: (1933 r.)
Starosta powiatu Nakło z siedzibą w Wyrzysku.: marzec 1935 – 1939
Dowódca oddziału samoobrony powiatu Wyrzysk.: (wrzesień 1939 r.)
Członek sztabu Dowódcy Etapów Armii "Poznań" i "Pomorze" (gen. Karaszewicz-Tokarzewski).: (wrzesień 1939 r.)
Wstępuje w szeregi Organizacji Orła Białego.: (20 września 1939 r.)
Członek Prezydium OOB.: 20 września 1939 - marzec 1940 r.
Komisarz do spraw walki cywilnej OOB.: 20 września 1939 - marzec 1940 r.
Szef koordynacji prac nad administracją cywilną.: marzec 1940 - marzec 1941 r.
Szef Biur Wojskowych w KG ZWZ - AK.: marzec 1941 - sierpień 1944 r.
Wyznaczony szefem sztabu organizacji "Nie".: (lipiec 1944 r.) P.o. szefa administracji w Delegaturze MON.: (25.09. 1944 r.)
Współorganizator Zrzeszenia "WiN".: ??

Notatki:

Syn Michała - podoficera armii austriackiej, a następnie laboranta w Obserwatorium Astronomicznym UJ oraz Anastazji Stochmańskiej.
Uczył się w Gimnazjum O.O. Jezuitów w Krakowie.
Równocześnie ze swoją działalnością społeczno-państwową na Litwie, jako wolny słuchacz podjął studia na Wydziale Prawa Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie, nie uwieńczając ich jednak dyplomem.
W 1931 r., jako ekstern otrzymał świadectwo dojrzałości. W tym też czasie opublikował "Podręcznik urzędnika państwowego"
Równoległe zaangażował się w działalność Związku Strzeleckiego.
Po wybuchu wojny samorzutnie objął funkcję Komisarycznego Prezydenta miasta Inowrocław, by już wkrótce wejść w skład sztabu Dowódcy Etapów Armii "Poznań" i "Pomorze", którym dowodził gen Karaszewicz-Tokarzewski. Kontuzjowany w bitwie nad Bzurą dostał się do niemieckiej niewoli, z której zdołał zbiec w obozie w Łodzi.
Wkrótce po tym dotarł do Krakowa, gdzie wciągnięto go do pracy konspiracyjnej w szeregach Organizacji Orła Białego.
Po scaleniu Orła Białego z ZWZ pojechał do Warszawy, gdzie wkrótce z rozkazu gen. Roweckiego, wspólnie ze Stanisławem Kauzikiem i Janem Skorobohatym - Jakubowskim, zajęli się opacowywaniem koncepcji tworzenia administracji cywilnej.
W 1941 r. Komenda Główna, przystępując do budowy własnego aparatu administracyjnego, wytypowała go na Szefa Biur Wojskowych KG ZWZ-AK "Zeszyt", "Teczka", "Głóg", "Róża". Podległy mu aparat wiosną 1943 r. liczył około 15 000 pracowników.
Od października 1940 r. zajmował się również organizowaniem Wojskowej Administracji Ziem Nowych i Wojskowego Korpusu Bezpieczeństwa, czyli instytucji przewidzianych do obsadzenia przyszłych tzw. "Ziem Odzyskanych".
Po kapitulacji Powstania Warszawskiego przebywał w oflagach Lamsdorf i Woldenberg.
Po wyzwoleniu z niewoli powrócił do kraju w lutym 1945 r. Aresztowany 22 grudnia 1945 r., w Krakowie. W procesie kierownictwa "WiN", toczącym się od 4 stycznia do 3 lutego 1947 r. przed Rejonowym Sądem Wojskowym w Warszawie, został skazany na 10 lat więzienia. 5 lutego Prezydent Bolesław Bierut zmniejszył mu wymiar kary do 6 lat. Zwolniony z więzienia 23 grudnia 1948 r.
Po wyjściu na wolność podjął pracę jako urzędnik w Krakowie. Ponownie aresztowany 20 października 1950 r. i wyrokiem Sądu Wojewódzkiego dla miasta stołecznego Warszawy z 3 maja 1954 r., skazany na 5 lat więzienia.
Po połączeniu obu wyroków i wobec zaliczenia aresztu śledczego, został zwolniony z więzienia 25 września 1954 r.
Postanowieniem Sądu Najwyższego z 8 czerwca 1957 r., został zrehabilitowany.
Pracował w Spółdzielni "Scenotechnika" w Krakowie. Tamże zmarł 25 lutego 1977 r.
Odznaczenia, m.in.:
Krzyż Walecznych - trzykrotnie.
Krzyż Niepodległości.
Virtuti Militari V klasy.

> Ludwik Muzyczka był starostą powiatu dziśnińskiego w 1934 r. [przed nim starostą był Erazm Stefanus; po nim, do 1939 r. W. Suszyński. Jesienią 1934 r. Ludwik Muzyczka protegował na stanowisko burmistrza Dzisny Artura Freja, legionistę] [z: Dzisna, Eugeniusz Zabiello, TMWiZW, Bydgoszcz 1998]

*) Korpus Bezpieczeństwa to wojskowa organizacja konspiracyjna, której korzenie sięgają Organizacji Wojskowej powstałej w październiku 1939 roku i założonej przez Witolda Orzechowskiego ps. Longinus. W 1942 roku OW została przemianowana na Kadre Bezpieczeństwa, a w lipcu tego roku KB podporządkowała się Komendzie Głównej Armii Krajowej, gdzie bezpośrednim kierownikiem KB został szef Oddziału VIII Szefostwa Biur Wojskowych **Ludwik Muzyczka** ps. Benedykt. Wówczas zgodnie z poleceniem Komendanta Głównego AK Stefana Roweckiego ps. Grot, zamieniono KB w Wojskowy Korpus Służby Bezpieczeństwa. W listopadzie 1943 Kadra Bezpieczeństwa została ostatecznie przemianowana na Korpus Bezpieczeństwa.